

Από την Μπροντ Στριτ στην Παρκ Άβενιου Γεννήθηκε στις Παρθένες Νήσους, όταν ακόμα ήταν κτήση της Δανίας. Ήταν γιος ενός Δανού και μιας Γαλλίδας. Από εκεί πήγε στο Πουέρτο Ρίκο όπου, ο Σόσθενες Μπεν, για να εισπράξει ένας χρέος από εμπόριο ζάχαρης, άρχισε τις επιχειρήσεις με τα τηλέφωνα. Ύστερα, το 1917, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αγόρασαν τις Παρθένες Νήσους για τριάντα χιλιάδες δολάρια. Έτσι, ο Σόσθενες απόκτησε την αμερικανική υπηκοότητα κι ένα καλύτερο σκηνικό για την επιχειρηματική του φαντασία. Κανένας δε φανταζόταν πως οι επιχειρήσεις τηλεφωνίας θα αποκτούσαν, ύστερα από χρόνια, τέτοιες διαστάσεις. Κι ο Μπεν αποφάσισε να βαφτίσει τη νέα του εταιρεία «Ιντερνάσιοναλ Τέλεφον εντ Τέλεγκραφ», χωρίς να τον ενδιαφέρει —ή ίσως επειδή τον ενδιέφερε πολύ— που η προφορά του ΙΤΤ μπορούσε να μπερδευτεί με το ΑΤ&Τ, τα αρχικά της τότε μεγαλύτερης τηλεφωνικής εταιρείας των Ηνωμένων Πολιτειών. Είχε την πρώτη του διεθνή επιτυχία στην Ισπανία. Εγκαταστάθηκε στο ξενοδοχείο Ριτζ της Μαδρίτης, με περισσότερα λούσα κι από ανατολίτη σείχη, κι έβαλε στο τσεπάκι του τη δικτατορία του Πρίμο Δε Ριβέρα. Και στα 1925, μ' έναν επιδέξιο χειρισμό και την υποστήριξη της τράπεζας Μόργκαν, προσάρτησε την Ιντερνάσιοναλ Ουέ-στερν Ελέκτρικ. Το 1928 μετέφερε την έδρα του στην Μπροντ Στριτ, με επίπλωση Λουδοβίκου Δέκατου Τέταρτου και μια προσωπογραφία του Πάπα Πίου του Ενδέκατου. Ταυτόχρονα, έστησε μια επιχείρηση γαστρονομίας —cordón bleu— με σφραγίδα ποιότητας, που ετοίμαζε δεξιώσεις για εκατοντάδες άτομα. Και μέσα στη σαμπάνια και τους εκλεκτούς μεζέδες, ο Μπεν δεχόταν τηλεφωνήματα απ' όλον τον κόσμο και διαπραγματευόταν σε εννέα γλώσσες, ενώ ο Πιέρ και οι σερβιτόροι μοίραζαν πούρα και άνοιγαν μπουκάλια στα σαλόνια. Το '30 ήρθε η σειρά της Γερμανίας, και η ΙΤΤ σταθεροποιήθηκε στην ηγεμονία των τηλεπικοινωνιών της Ευρώπης. Και το '33, οι Νιου Γιork Τάιμς ανακοίνωναν ότι ο Χερ Άντολφ Χίτλερ είχε δεχτεί για πρώτη φορά στο Μπερτσεσγάντεν, μια αντιπροσωπεία αμερικανών επιχειρηματιών. Η αντιπροσωπεία ήταν ο Σόσθενες, που ανέλαβε εργολαβικά να εγκωμιάσει το ωραίο ντύσιμο του Χερ Χίτλερ και την απίθανη προσωπικότητα του χερ Χέρμαν Γκέρινγκ. Τις συναντήσεις αυτές τις όφειλε στις επαφές του Γουέστρικ, που ήταν ο δικηγόρος του Μπεν στη Γερμανία, κι έκανε θαύματα με τους ναζί. Λίγο αργότερα, η ΙΤΤ είχε προσαρτήσει τη Λόρενς και τη Ζίμενς κι είχε γίνει αδελφική φίλη του Φον Ρίμπεντροπ. Το '39, ο Μπεν χρησιμοποίησε το μονοπώλιο που είχε στις ευρωπαϊκές τηλεπικοινωνίες για να υποστηρίξει τη χιτλερική εισβολή στην Πολωνία. Οι θυγατρικές του στην Αυστρία, την Ουγγαρία και την Ελβετία σιγοντάριζαν το παιχνίδι του Τρίτου Ράιχ. Και λίγο μετά, η ΙΤΤ αγόραζε το 28% των μετοχών της FOCKEWULF που κατασκεύαζε βομβαρδιστικά αεροπλάνα για τον Φίρερ. Τίποτα πιο φυσικό. Εφόσον δεν ήταν παντρεμένη με καμία εθνική σημαία, η ΙΤΤ δεν απέκλειε από τις επιχειρηματικές της προοπτικές τη βύθιση συμμαχικών πλοίων. Όποτε τον συνέφερε, ο Μπεν άφηνε τον Ντάλες να μαθαίνει όσα έκρυβε από τον Ρίμπεντροπ, κι άλλοτε έκρυβε από τον Τσόρτσιλ όσα σφύριζε στο αφτί του Χίτλερ. Και είναι γνωστό ότι ήταν ο προσωπικός μεσολαβητής του Γκέρινγκ στον Τσάμπερλεν. Κι έτσι, ο συνταγματάρχης Σόσθενες Μπεν (μάλιστα, αληθινός συνταγματάρχης, για τις υπηρεσίες που πρόσφερε στο Σάιναλ Κορπς στη διάρκεια του πολέμου), έφτασε να γίνει ένας από τους καλύτερα πληροφορημένους ανθρώπους του καιρού του. Ό,τι δεν κατάφερνε να μάθει από τη διαρκή κατασκοπεία της εταιρείας του ή από την προνομιακή του θέση στον ομφαλό των παγκόσμιων επικοινωνιών, το έβρισκε μέσω των υψηλών πολιτικών του διασυνδέσεων ή το αγόραζε, κρυμμένος πίσω από τις τσιριμόνιες της δυτικής διπλωματίας. Στην αρχή, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών δεν ανησύχησε ιδιαίτερα για τις σχέσεις της ΙΤΤ με τον Άξονα. Όμως, ύστερα από το Περλ Χάρμπορ, άρχιζαν να φτάνουν από παντού ενδείξεις ότι τα δίκτυα του Μπεν έδιναν πληροφορίες στα γερμανικά υποβρύχια. Η κεντρική πηγή βρισκόταν στην Αργεντινή, όπου η ΙΤΤ είχε συνεταιριστεί με τη Ζίμενς. Η κυβέρνηση έδωσε

εντολή να παρακολουθείται ο Μπεν. Ο Μπράντεν, πρέσβης των ΗΠΑ, τον κατηγορήσε δημοσίως στο Μπουένος Άιρες για τις δοσοληψίες του με τον Περόν. Μα εκείνη η φιλία αποδείχτηκε εξαιρετική για τις δουλειές της ΙΤΤ. Πέρα από τις υποψίες για δωροδοκία, ο Μπεν στην Αργεντινή εθνικοποιήθηκε την καταλληλότερη στιγμή. Ενενήντα χιλιάδες δολάρια, που θα μπορούσε να τα είχε χάσει. Κανένας δεν ήξερε καλύτερα από τον Μπεν ποια ήταν η καταλληλότερη στιγμή για μια μεταβίβαση. Γι' αυτό, άλλωστε, διέθετε την αποτελεσματικότερη στον κόσμο υπηρεσία ιδιωτικής κατασκοπείας. Όμως, με το μέρος τίνος ήταν τελικά ο συνταγματάρχης Μπεν; Από τότε που τον είχε βάλει στο στόχαστρο το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, το υπουργείο Δικαιοσύνης προετοιμαζόταν, προς το τέλος του πολέμου, να τον εξοντώσει με μια εθνική εκστρατεία ενάντια στα τραστ. Από τότε, όμως, που άρχισαν να περιπλέκονται τα πράγματα για τον Χίτλερ στο ανατολικό μέτωπο, η ΙΤΤ ανέκρουσε πρύμναν δυναμικά κι έσφιξε τις σχέσεις της με το Λευκό Οίκο και το Πεντάγωνο. Ο στρατηγός Στόνερ, της Σάιναλ Κόρπς, δέχτηκε τότε μια ανεκτίμητη βοήθεια από τον Μπεν. Ένας στρατός από μηχανικούς της ΙΤΤ εργάστηκε με απίστευτους ρυθμούς στα εργαστήρια για να παράγει το huff-duff, ένα ραντάρ υψηλών συχνοτήτων για τον εντοπισμό γερμανικών υποβρυχίων. Μ' αυτήν και μ' άλλες καλές υπηρεσίες που πρόσφερε, και με τις υποσχέσεις για στενή συνεργασία στο μέλλον, το Πεντάγωνο λησμόνησε πως η ΙΤΤ ήταν η κατασκευάστρια εταιρεία των βομβαρδιστικών FOCKE-WULF. Από την πλευρά του, ο Τομ Μπλέικ, πρώην γραμματέας Τύπου του Ρούσβελτ, έκανε μια εκπληκτική δουλειά για να απομακρύνει την κακοσμία που είχε αφήσει η ΙΤΤ στην Ουάσινγκτον. Με τον Τύπο υπό την εποπτεία του και τα εκατομμύρια του Μπεν στη διάθεσή του, κατάφερε να παρουσιάσει την ΙΤΤ, στα τέλη του '47, ως ένα θύμα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ο συνταγματάρχης Μπεν πέθανε το 1957, εβδομήντα πέντε ετών. Ο Χάρολντ Τζίνιν ανέλαβε την προεδρία της ΙΤΤ το 1959. Ήταν άλλη πάστα ανθρώπου. Είχε κάνει κλητήρας στη Γουόλ Στριτ. Δεν χρειαζόταν έπιπλα Λουδοβίκου Δέκατου Τέταρτου μήτε γάλλους μαγείρους. Γεννημένος στο Λονδίνο και μεγαλωμένος στις Ηνωμένες Πολιτείες, ήταν γόνος ενός ρώσου μουσικού και μιας μετανιωμένης Πορτογαλίδας, που παρίστανε τη Βρετανίδα. Πώς προφερόταν το όνομά του; Γκουίνιν, Γκινίν, Γενίν...; Προφερόταν με Γκ όπως God; Στην πραγματικότητα προφερόταν Τζίνιν, με τζ όπως τζίνι. Προικισμένος από μικρός με μια απίθανη ικανότητα να αποθηκεύει και να χωνεύει αριθμούς, έφτιαχνε με τα ψηφία μια κρυστάλλινη σφαίρα για να διαβάζει μέσα της τα μελλούμενα. Ποτέ δεν έκανε το λογιστή, ούτε τον επαληθευτή ισολογισμών, όπως νόμιζαν μερικοί. Ήταν, απλώς, ένας επιτυχημένος αριθμομάντης. Οι διευθυντές της Ιντερνάσιοναλ Τέλεφον εντ Τέλεγραφ τον διάλεξαν για την προεδρία, γιατί γνώριζαν πως ήταν ένας έμπειρος μπίζνεσμαν. Δεν ήξεραν, όμως, ότι είχαν επιλέξει τον τέλειο αντικαταστάτη του συνταγματάρχη Μπεν. Τα μεταπολεμικά χρόνια είχαν πια δείξει πως η Μπελ Επόκ αποτελούσε παρελθόν. Οι μέθοδοι του συνταγματάρχη αποδείχτηκαν απαρχαιωμένες σ' εκείνον τον ταραγμένο από την κρίση κόσμο. Και οι αριθμοί του Τζίνιν ήταν το μαγικό ραβδάκι με το οποίο η ΙΤΤ θα αντιμετώπιζε τα θυελλώδη χρόνια της δεκαετίας του '60. Είχε περάσει πια η εποχή των γαλαντόμων επιχειρήσεων με τους πολυτελείς καθρέφτες και τους τάπητες. Ο Τζίνιν έδωσε ένα ισχυρό χτύπημα στην παλιά φρουρά του Μπεν. Από το '61 κιόλας, τους ανάγκασε να μετακομίσουν, εγκαταλείποντας το γοτθικό παλάτι του συνταγματάρχη. Ξεφορτώθηκε το απόθεμα σαμπάνιας, τον Πιέρ, τον Πίο τον Ενδέκατο και το γάλλο μάγειρα και απαγόρευσε το κάπνισμα στα συμβούλια. Σιγά σιγά, εκείνος ο ανεξιχνίαστος και αυστηρός άνθρωπος έχτισε τον πιο αποτελεσματικό λαβύρινθο της ιστορίας στον οικονομικό έλεγχο επιχειρήσεων. Στο νέο ουρανοξύστη της Παρκ Άβενιου, από όροφο σε όροφο δεν έβλεπες τίποτ' άλλο εκτός από γραφεία διοικητικών υπαλλήλων. Έλεγχοι και κόντρα έλεγχοι. Συμβούλια εβδομαδιαία για τον έλεγχο των πωλήσεων, μηνιαίες συσκέψεις για τον έλεγχο

των διοικητικών στελεχών, ετήσιες συνεδριάσεις για τον έλεγχο του κόσμου. Ο Τζίνιν δεν ανεχόταν εκπλήξεις. Έπρεπε να είναι ενημερωμένος για τα πάντα. Από το γραφείο του στο δωδέκατο όροφο, του έφτανε να ρίξει μια ματιά στους φακέλους για να καταλάβει την πραγματική αξία και την προοπτική των προϊόντων και των υπηρεσιών που πουλούσε η ΙΤΤ σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Υπήρξαν διευθυντές που το έσκασαν κατατρεγμένοι από αυτό το τέρας των αριθμών. Υπήρξαν εμφράγματα και παραιτήσεις. Η μηνιαία αναφορά στη διεύθυνση ήταν τόσο λεπτομερής και αναλυτική, που χρειάστηκε να δημιουργηθεί ένα ειδικό τμήμα για να τη συμπυκνώνει. Οι διευθυντές τραβούσαν τα μαλλιά τους, παλάβωναν, έπαιρναν πρόωρα τη σύνταξή τους, και τίποτα δεν μπορούσε να πιάσει απροετοίμαστο τον Τζίνιν. Και οι τζέντλεμεν υφιστάμενοί του αναγκάστηκαν να καταλάβουν καλά, πάρα πολύ καλά, ότι ο μίστερ Τζίνιν δεν ήθελε να βρεθεί ποτέ προ εκπλήξεως. Λίγους μήνες προτού ανέβει ο Τζίνιν στο θρόνο της ΙΤΤ, η Κουβανική Επανάσταση εθνικοποίησε την Τηλεφωνική Εταιρεία. Ήταν μία από τις πρώτες του σκοτούρες. Μια έκπληξη που επιβεβαίωσε το δικό του σκεπτικισμό για τη φαντασιόπληκτη παντογνωσία του συνταγματάρχη Μπεν. Στην κινούμενη άμμο του διεθνούς σκηνικού το '59, η ΙΤΤ ήταν ένα πλοίο που παράδερνε χωρίς προορισμό. Αν το καλοσκεφτόταν κανείς, ο συνταγματάρχης δεν είχε φτιάξει κανενός είδους επιχειρηματική κατασκοπεία. Απλώς, είχε επωφεληθεί από την προνομιούχα θέση της εταιρείας στη παγκόσμια μετάδοση πληροφοριών. Ο Τζίνιν απαιτούσε να δράσει η ΙΤΤ με σοβαρό επίπεδο στρατηγικής κατασκοπείας. Καμία αλλαγή κυβέρνησης δεν έπρεπε να τους αιφνιδιάζει. Κανένας ανταγωνιστής να τους βγαίνει μπροστά. Καμία εκμεταλλεύσιμη καινοτομία δεν έπρεπε να τους είναι ξένη. Τον Μάρτιο του '63, ο Τζίνιν είχε τελειοποιήσει τη Φιλοσοφία της Εξαγοράς. Ήταν μια εσωτερικής χρήσης Βίβλος, αποτέλεσμα τρεισήμισι χρόνων αναλύσεων και συλλογισμού. Είχε γίνει πρόεδρος της ΙΤΤ στα πενήντα τέσσερά του και είχε ήδη τριάντα χρόνια εμπειρίας σε μεγάλες επιχειρήσεις. Στο έργο του, Φιλοσοφία της Εξαγοράς, συμπύκνωνε όλο το know how σε τρεις όρους: Έλεγχοι, πληροφορίες, πολυμορφία. Έλεγχοι, για να σταθεί γερά στα πόδια του ο ετοιμόρροπος χάρτινος πύργος που άφησε πίσω του ο συνταγματάρχης. Πληροφορία, για να αποφεύγουν τους αιφνιδιασμούς. Πολυμορφία, για να γίνει η ΙΤΤ η ισχυρότερη ιδιωτική αυτοκρατορία της παγκόσμιας ιστορίας. Ο Τζίνιν ήταν ο πρώτος C.E.O.* που κατάργησε το κριτήριο των συμπληρωματικών συγχωνεύσεων που κυριαρχούσε ως τα τότε στα μεγάλα μονοπώλια. Η στρατηγική του προέβλεπε ότι η ΙΤΤ θα αγόραζε εταιρείες κάθε είδους, μεγάλες και μικρές, σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Και γι' αυτό, χρειαζόταν μονάχα δύο πράγματα. Αυστηρούς ελέγχους και πληροφορίες. Οι έλεγχοι ήταν εξασφαλισμένοι. Κανένας άνθρωπος στον κόσμο δεν κατείχε τόσο καλά την τεχνική του οικονομικού ελέγχου. Και κανένας στον κόσμο δεν μπορούσε να φτιάξει ιδιωτική κατασκοπεία καλύτερη από της Ιντερνάσιοναλ Τέλεφον εντ Τέλεγραφ.